

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

Με τη βαλίτσα στο χέρι...

Μετά από απουσία δύο μηνών, η στήλη επιστρέφει σήμερα με διαφοροποιημένη, για λίγο, τη θεματολογία της. Ο λόγος απλός. Μόλις επιστρέψαμε από ένα ταξίδι που μας πήρε στην Κωνσταντινούπολη, Σιγκαπούρη, Σίδνεί και Μελβούρνη. Έτσι αντί να ασχοληθώ, ως συνήθως, με την τρέχουσα επικαιρότητα προτιμώ να μοιραστώ μαζί σας τις εμπειρίες αυτού του όμορφου ταξιδιού. Θα επανέλθω στην... «πεπατημένη οδό» αμέσως μετά τη λήξη του οδοιπορικού...

Τα ταξίδια είναι το αλατοπίπερο που ομορφαίνει τη ζωή... Σου προσφέρουν αξέχαστες και πολυδιάστατες εμπειρίες. Σου ανοίγουν τα μάτια και εξαλείφουν τις αποστάσεις που χωρίζουν τους λαούς. Όσο πιο πολύ ταξιδεύει κάποιος τόσο πιο έντονη τού γίνεται η πεποίθηση ότι το «εμείς» είναι πολύ γενικότερο από ότι πιστεύαμε. Δεν συμπεριλαμβάνει μόνο αυτούς που ανήκουν στην οικογένειά μας, την παρέα μας, τη ράτσα μας. Αγκαλιάζει στην ουσία όλους τους κατοίκους του ταλαίπωρου τούτου πλανήτη. Μπορεί να μην είμαστε όλοι απόλυτα ίδιοι, δεν είμαστε, όμως, και απόλυτα διαφορετικοί! Πιστεύω ακράδαντα ότι αν οι λαοί ταξίδευαν περισσότερο, επισκεπτόμενοι κυρίως τις... εχθρικές τους χώρες, οι πολεμικές συγκρούσεις θα είχαν σίγουρα μειωθεί κάθιστα. Η επαφή γκρεμίζει τα τείχη των προκαταλήψεων και των δηλητηριασμένων απόψεων.

Το οδοιπορικό μας ξεκίνησε τα χαράματα μιας όμορφης μέρας του Μάη από το αεροδρόμιο της Κεφαλλονιάς για να καταλήξει στο ίδιο αεροδρόμιο, δύο περίπου μήνες αργότερα, έχοντας διανύσει πάνω από 35.000 χιλιόμετρα με αεροσκάφη τεσσάρων διαφορετικών εταιριών. Πρέπει να ομολογήσω ότι ούκ ολίγες φορές έχω αισθανθεί σαν... αστροναύτης. Επιτρέψτε μου να σας εξηγήσω. Έχω κάνει το αεροπορικό ταξίδι Ελλάδα - Αυστραλία πάνω από 25 φορές, ακολουθώντας κάθε διαδρομή που μπορείτε να φανταστείτε. Η συνολική δηλαδή απόσταση που έχω διανύσει αεροπορικά είναι γύρω στις 875.000 χιλιόμετρα. Με άλλα λόγια από τη γη στη σελήνη και πίσω και μου περισσεύουν καμιά εκατοστή χιλιάδες χιλιόμετρα! Αν τα χιλιόμετρα αυτά τα έκανα στο πιλοτήριο, σήμερα σίγουρα θα ήμουν... πιλότος.

Αυτά για προκαταρκτικά.

Στην Αθήνα μείναμε μια μέρα και την επομένη πρωί-πρωί ταξιδέψαμε με αεροσκάφος της Aegean Airlines για την Κωνσταντινούπολη.

Ο καιρός ήταν υπέροχος. Ούτε ίχνος σύννεφου και ο πρωινός ελληνικός ήλιος έδινε μια απόκοσμη χρυσαφένια απόχρωση στο Αιγαίο. Κάθε νέα ματιά από το παράθυρο του αεροσκάφους και διαφορετική εικόνα. Το ένα αιγαιοπελαγίτικο νησί έδινε τη θέση του στο άλλο. Μια οπτική πανδαισία!

Πριν καλά-καλά προλάβουμε να τελειώσουμε τον καφέ ο κυβερνήτης μας ανακοίνωνε ότι πλησιάζουμε την Κωνσταντινούπολη. Από ψηλά η νύμφη του Βοσπόρου είναι μια εντυπωσιακή μεγαλούπολη. Κάποτε εδώ έπαλε η καρδιά του Βυζαντίου. Τώρα στους δρόμους και τα καντούνια της μόνο ένας απόπκος του δοξασμένου χθες ακούγεται. Μια πόλη 15 εκατομμυρίων ψυχών με χαρακτηριστικά ενός αλλόκοτου μείγματος στοιχείων της Δύσης και της Ανατολής. Μια μητρόπολη με δύο διαφορετικές μορφές. Από τη μια η κλιδή και η ευμάρεια και από την άλλη τα χαμόσπιτα και η στέρση. Μια μεγαλούπολη σταυροδρόμι πολιτισμών αλλά και τόπος συνεχών συγκρούσεων.

Το αεροδρόμιο «Κεμάλ Ατατούρκ» εντυπωσιακά μεγάλο αλλά και απελπιστικά ανοργάνωτο. Οι χώ-

ροι των καταστημάτων δεν εντυπωσιάζουν.

Και παντού σημαίες κάθε μεγέθους. Μικρές, μεσαίες, μεγάλες και τεράστιες. Σε εξωτερικούς και εσωτερικούς χώρους. Πάνω σε κοντάρια ή κρεμασμένες σε τοίχους! Αυτός ο υπερβολικός σημαιοστολισμός σου δίνει την εντύπωση ότι είναι μέρος μιας συνεχούς προσπάθειας να πεισθούν οι ντόπιοι ότι είναι Τούρκοι και οι τουρίστες ότι βρίσκονται στην Τουρκία! Η υπερβολή σε όλο της το μεγαλείο!

Οι υπάλληλοι του αεροδρομίου ευγενικοί μεν αλλά όχι αποδοτικοί. Λίγο η νοοτροπία, λίγο η έλλειψη ή ο μη αποτελεσματικός χειρισμός μοντέρνων συστημάτων και τακτικών διεκπεραίωσης της ταξιδιωτικής κίνησης δημιουργούν κομφούζιο. Τρεις φορές μας έβαλαν σε λάθος σειρά για τον έλεγχο διαβατηρίων και την επιβίβασή μας στο αεροσκάφος της Singapore Airlines που θα μας μετέφερε στον επόμενο σταθμό του ταξιδιού μας, τη γραφική και εντυπωσιακή πόλη-κράτος της Σιγκαπούρης.

Συνολικά ήμασταν 60 το πολύ 70 επιβάτες και επιβιβασθήκαμε σε ένα αεροσκάφος 320 θέσεων! Όπως καταλαβαίνετε, ο κάθε επιβάτης είχε όσες θέσεις ήθελε στη διάθεσή του! Μετά το φαγητό σπρώξαμε τα διαχωριστικά των καθισμάτων και το ρίξαμε όλοι στον ύπνο! Ο Μορφέας είναι ο καλύτερος σύντροφος στα μεγάλα αεροπορικά ταξίδια. Φτάνεις στο προορισμό σου χωρίς να το καταλάβεις!

Μας ξύπνησαν οι αεροσυνοδοί για πρωινό. Λίγο αργότερα η φωνή του κυβερνήτη μάς ενημέρωνε... «Κυρίες και κύριοι σε 15 λεπτά φθάνουμε στη Σιγκαπούρη... Ο καιρός...»

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Το αεροδρόμιο της Κωνσταντινούπολης «Κεμάλ Ατατούρκ» - μεγάλο αλλά...

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να είσατε καλά και να θυμάστε... Τα ταξίδια διανθίζουν τη ζωή που και αυτή, με τη σειρά της, δεν είναι τίποτε άλλο από ένα μεγάλο ταξίδι!

Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φιλοξενεί το άρθρο ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση georgemessaris@gmail.com και εγώ θα το μεταβιβάσω.

www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ)

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020

